

การสร้างคู่มือภาษาจีนสำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
และการขายทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ

A Chinese Guidebook Creation for Durian Orchardists to Promote Tourism and Sale of
Volcanic Durian in Sisaket Province

วิภาวดี ทวี1

Wipavadee Thavee

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้1)เพื่อศึกษาข้อมูลการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวจีนของผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ 2)สร้างคู่มือภาษาจีนสำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (GI) อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงอำเภอละ 2 สวน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 สวน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1)แบบสอบถามสถานภาพของผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ 2)แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้คู่มือภาษาจีนเพื่อการสื่อสารกับลูกค้าชาวจีน เชื่อมโยงทักษะภาษาจีน 5 ด้าน คือ 1)ด้านความรู้ภาษาจีนกลาง 2)ด้านการฟังภาษาจีนกลาง 3)ด้านการพูดภาษาจีนกลาง 4)ด้านการอ่านภาษาจีนกลาง 5)ด้านการเขียนภาษาจีนกลาง โดยใช้เกณฑ์น้ำหนักคะแนนและมาตราส่วนประมาณค่าจัดอันดับ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการคำนวณจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟจังหวัดศรีสะเกษ มีความต้องการคู่มือภาษาจีนในการสื่อสารเพื่อการขายทุเรียนให้แก่ลูกค้าชาวจีน ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.33 พบว่าทักษะ ที่ต้องการมากที่สุด 3 ลำดับ คือ 1) ทักษะด้านการฟังภาษาจีนกลาง 2) ทักษะด้านการพูดภาษาจีนกลาง และ3)ด้านการอ่านภาษาจีนกลาง รูปแบบคู่มือที่ต้องการเป็นคู่มือภาษาจีนแบบง่าย ที่เน้นทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เป็นความรู้พื้นฐานแบบง่าย เน้นประโยคการขายเบื้องต้น และมีคำอ่านภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาความต้องการใช้คู่มือภาษาจีน สำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ มาจัดทำคู่มือการขายทุเรียน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1)ชื่อเรียกทุเรียนพันธุ์ต่างๆ 2)รสชาติและระดับความสุก 3)จำนวนตัวเลข 4)ลักษณะนามและหน่วยการชั่งและ5)ประโยคการขาย

สำหรับผู้ขายทุเรียน ทุกด้านจะมีคำศัพท์ภาษาไทย ภาษาจีน พินอินและคำอ่านภาษาจีนเป็นภาษาไทย มีภาพประกอบและมีเนื้อหาที่ง่ายต่อการใช้งาน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและผู้ประกอบการสวนทุเรียนสามารถนำไปศึกษาและใช้งานได้ด้วยตนเอง

คำสำคัญ: คู่มือภาษาจีน, คู่มือการขายทุเรียน, ผู้ประกอบการสวนทุเรียน, ทุเรียนภูเขาไฟ

Abstract

The research of “A Chinese Guidebook Creation for Durian Orchardists to Promote Tourism and Sale of Volcanic Durian in Sisaket Province” aimed to 1) study the use of Chinese language of volcanic durian orchardists in Sisaket Province to communicate with Chinese tourists, and 2) create a Chinese guidebook for durian orchardists to promote tourism and sale of volcanic durian in Sisaket Province. The samples used in this research were volcanic durian farmers certified with GI standard in Khun Han District, Kantharalak District, and Srirattana District of Sisaket Province. A total of 6 orchards was selected by purposive sampling method consisted of 2 orchards from each district. The instrument used in this research was a questionnaire divided into 2 parts: 1) the condition of volcanic durian orchardists, and 2) the demand of a Chinese guidebook for communicating with Chinese customers linking to 5 Chinese aspects: 1) knowledge of Mandarin, 2) listening to Mandarin, 3) speaking Mandarin, 4) reading Mandarin, and 5) writing Mandarin, based on five rating scale of Likert as criteria. The statistics used in data analysis were percentage, mean, and standard deviation of the target group.

The findings revealed that the volcanic durian orchardists in Sisaket Province need a Chinese guidebook for communication to sell durians to Chinese at the highest level of 83.33%. The three most wanted skills were: 1) listening to Mandarin, 2) speaking Mandarin, and 3) reading Mandarin. They required a simple format of Chinese guidebook focusing on listening, speaking, and reading skills based on a basic knowledge toward sentences of basic sale together with Thai subtitle.

The guidebook was created based on the findings that the researcher got from the study on demand of a Chinese guidebook of the volcanic durian orchardists. The content is divided into 5 aspects: 1) names of durian species, 2) taste and level of ripeness, 3) numbers, 4) quantifying nouns and weight unit, and 5) sentences used in sale for durian seller. It consists of Thai vocabularies, Chinese vocabularies, Pinyin, Thai subtitles, and illustrations, which are easy to use in order to meet the needs of the target group and the durian orchardists to be able to study and use on their own.

Keywords: Chinese guidebook, Guidebook of durian sale, Durian orchardists, Volcanic durian

บทนำ

ทุเรียนภูเขาไฟ เป็นทุเรียนที่ปลูกด้วยดินภูเขาไฟที่เป็นดินแดง โปรง ระบายน้ำได้ดี มีธาตุอาหาร และมีส่วนช่วยทำให้เกิดคุณภาพพิเศษสำหรับเนื้อทุเรียน ดินภูเขาไฟจะมีในเขตพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอขุนหาญ อำเภอศรีรัตนะและอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ทุเรียนภูเขาไฟได้รับประกาศให้เป็นทุเรียน GI (Geographical Indications) หรือเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ที่มีอัตลักษณ์เฉพาะจากกรรมวิธีเส้นทางปัญญา โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด นายธวัช สุระบาล เป็นผู้ส่งเสริมส่งผลให้ทุเรียนเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้แก่เกษตรกรสวนทุเรียน ลักษณะพิเศษของทุเรียนภูเขาไฟ คือ มีรสชาติหวานมัน กลิ่นไม่แรง ใสแห้ง เมล็ดลีบเล็ก

จากความโด่งดังของทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ส่งผลให้มีผู้บริโภคจำนวนมากต้องการลองชิมรสชาติ จากการส่งเสริมโฆษณา ประชาสัมพันธ์ของจังหวัดพร้อมรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์นี้ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางเข้ามาซื้อทุเรียนจากสวน มีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ นักท่องเที่ยวชาวจีนก็เป็นกลุ่มหนึ่งเดินทางมาชิมทุเรียนภูเขาไฟเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบัน กระแสการท่องเที่ยวโลกเปลี่ยนไป พบว่านักท่องเที่ยวมีแนวโน้มท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ โดยไม่ทำลายหรือรบกวนสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตของชุมชน นักท่องเที่ยวนิยมการท่องเที่ยวอย่างมีความหมาย (Meaningful tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหย่อนใจและเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตไปพร้อมกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการทำให้การท่องเที่ยวมีความหมายมากยิ่งขึ้น สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันตลาดนักท่องเที่ยวเป็นตลาดที่สำคัญและเกิดการแข่งขันที่สูงมากในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (นิศา ชัชกุล, 2551) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือการที่นักท่องเที่ยวได้ที่จะมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม เช่น เก็บผลผลิตเอง หรือขอเข้าพักร่วมกับเกษตรกรเพื่อร่วมทำกิจกรรม (Home Stay) ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินกิจกรรม ในลักษณะนี้อยู่บ้างแล้ว เช่นกิจกรรม ทัวร์สวนเกษตรในช่วงงานเทศกาลเงาะ - ทุเรียนศรีสะเกษ ของทุกปี เป็นการดำเนินการร่วมระหว่างสำนักงานเกษตร จังหวัดศรีสะเกษกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ที่เหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรมากมายส่วนใหญ่ จะอยู่ในพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอศรีรัตนะ ซึ่งจะมีความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนเป็นจุดเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ภายในจังหวัดได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตรด้วยตนเอง หรือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถาน ซึ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นแก่คนในชุมชน คือรายได้จากการบริการนักท่องเที่ยว รายได้จากการขายผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งจะทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษมากขึ้น (สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ, ม.ป.ป.)

ทุเรียนภูเขาไฟจังหวัดศรีสะเกษยังได้รับความสนใจจากตลาดนำเข้าและส่งออกผลผลิตทางการเกษตรรายใหญ่อย่างประเทศจีนเป็นอย่างมาก ในปี พ.ศ. 2562 ชาวสาวทุเรียนหลายแห่งได้จำหน่ายทุเรียนให้แก่กลุ่มพ่อค้าชาวจีน กระบวนการจำหน่ายส่วนใหญ่จะผ่านพ่อค้าคนกลาง (ล้ง) ที่เข้ามาติดต่อและรับซื้อโดยการรับเหมาทั้งสวน ใช้วิธีการประเมินราคาจากจำนวนเนื้อที่ การขายในรูปแบบนี้ทำให้ชาวสวนขายทุเรียนได้ทั้งสวน โดยไม่ต้องกังวลว่าจะขายไม่หมดหรือขายไม่ทัน ทั้งยังได้รับเงินก้อนใหญ่ในครั้งเดียว แต่ทั้งนี้ก็มีผลเสียเช่นกัน นั่นคือชาวสวนไม่สามารถตั้งราคาขายได้เอง ซึ่งหากชาวสวนตัดทุเรียนขายเองตามท้องตลาดทั่วไป รายได้จากการขายเองนั้นจะมีจำนวนมากกว่าขายให้พ่อค้าคนกลางถึงเท่าตัว ด้วยเหตุนี้ เพื่อลดปัญหาการถูกเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการใช้คู่มือภาษาจีน สำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ เพื่อศึกษาความต้องการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเพื่อการขายทุเรียนให้แก่ลูกค้าชาวจีน และสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในด้านการส่งเสริมความรู้หรือจัดทำคู่มือภาษาจีน แอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียนภูเขาไฟแก่ผู้ประกอบการสวนทุเรียน ในจังหวัด ศรีสะเกษได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวจีนของผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ
2. สร้างคู่มือภาษาจีนสำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงจากกลุ่มสวนทุเรียนที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (GI) จำนวน 6 สวน จาก 3 พื้นที่ พื้นที่ละ 2 สวน ดังนี้

1. สวนทุเรียนในเขตพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
2. สวนทุเรียนในเขตพื้นที่อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ
3. สวนทุเรียนในเขตพื้นที่อำเภอศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ตอน โดยแบ่งตามแหล่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของเกษตรกรชาวสวนทุเรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์น้ำหนักคะแนนและมาตรฐานประมาณค่าจัดอันดับ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale) ระดับในการให้คะแนนตามแนวของระดับความสำคัญ (Importance Scale) ได้ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

พิมพา หิรัญกิตติ (2552 หน้า 98) (อ้างถึงใน กานดา เสือจำศีล 2556 หน้า 35) การวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) เป็นการวัดแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยใช้สูตรคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปรความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือสร้างแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้สร้างแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยตลอดจนกำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัย ความต้องการคู่มือภาษาจีนสำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียน
2. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

3. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย

4. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญประจำสาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

4.1 อาจารย์จุฑาสินี ชนะศึก

4.2 อาจารย์วีระชาติ ดวงมาลา

4.3 อาจารย์อัญชัญ เจริญศรีเมือง

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษารวมทั้งความชัดเจนของข้อความ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) (บุณชม ศรีสะอาด, 2545) โดยเกณฑ์ให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้

คะแนน	1	หมายถึง	แน่ใจข้อความนั้นมีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์
คะแนน	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์
คะแนน	-1	หมายถึง	ข้อความนั้นมีเนื้อหาไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยผลคะแนนค่าเฉลี่ย IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป คือค่าที่เหมาะสม

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบอีกครั้งแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

7. ผลการพิจารณาของความชัดเจนของข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ การวิจัย (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามรวมมีค่าเท่ากับ 0.93 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหาในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยใช้ฐานข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจบริบทชุมชน โดยการติดต่อกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงรายละเอียดโครงการ สร้างความเข้าใจร่วมกันต่อกรอบแนวคิด เป้าหมาย วัตถุประสงค์ กระบวนการดำเนินงาน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากนั้นลงพื้นที่ชี้แจงทำความเข้าใจกับพื้นที่เป้าหมายและจัดเก็บแบบสอบถามเพื่อสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกับลูกค้าชาวจีนของผู้ประกอบการสวนทุเรียนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ และข้อมูล ที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินจากแบบสอบถาม รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการวิจัยและสรุปผลสถิติที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ คำนวณจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย

การศึกษาความต้องการใช้คู่มือภาษาจีน สำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง จากสวนทุเรียนที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (GI) จำนวน 6 แห่ง จาก 3 พื้นที่ ได้แก่ อำเภอกันทรลักษณ์ อำเภอนุพนธ์และอำเภอศรีรัตนะ วิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

จากผลการวิจัย การสร้างคู่มือภาษาจีนสำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลการใช้ภาษาจีน ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวจีนของผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ สรุปได้ ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มเป้าหมายเป็น

เพศชาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเป็นเพศหญิงจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 กลุ่มเป้าหมายทั้งหมดมีอายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ จบชั้นมัธยมศึกษา / ป.ว.ช. จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 จบชั้นประถมศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และจบอนุปริญญา / ป.ว.ส. จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปีจากการขายทุเรียน 400,001-500,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มากกว่า 500,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 สายพันธุ์ทุเรียนที่กลุ่มตัวอย่างปลูกส่วนใหญ่ ได้แก่ หมอนทอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ก้านยาว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และสายพันธุ์อื่นๆ อาทิ พวงมณี กระฉิบ จันทบุรี 1-10 หลงภูเขาไฟ หลินภูเขาไฟ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สายพันธุ์ชนิดนี้ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และกระดุม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 สายพันธุ์ทุเรียนที่กลุ่มเป้าหมายนำมาจำหน่ายมากที่สุดคือหมอนทอง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ช่องทางในการจำหน่ายทุเรียนที่กลุ่มเป้าหมายใช้ส่วนใหญ่เป็นการขายในตลาดชุมชน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 จำหน่ายผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊ก/ยูทูปและอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ส่งพ่อค้าคนกลาง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และช่องทางอื่นๆ เช่น ลูกค้า เข้ามาเลือกซื้อที่สวนโดยตรง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ลูกค้าที่มาซื้อทุเรียนจากสวนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาวไทย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ชาวจีน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอื่นๆ เช่น ลาว กัมพูชา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และผลความต้องการคู่มือภาษาจีนสำหรับสื่อสาร กับลูกค้าชาวจีนของกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความต้องการ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ ไม่ต้องการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

1.2 ข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมความต้องการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารของเกษตรกรชาวสวนทุเรียนกับลูกค้าชาวจีน พบว่า

ด้านความรู้ภาษาจีนกลาง โดยรวมมีระดับความต้องการมาก โดยเรียงลำดับจากมาก คือ อันดับแรกมีผลคะแนนเฉลี่ยที่เท่ากัน 3 ด้าน ได้แก่ ตัวเลข คำศัพท์เกี่ยวกับทุเรียนและการค้าขาย และประโยคสนทนาเกี่ยวกับทุเรียนและการค้าขาย ผลคะแนนเฉลี่ย 5.00 ต้องการมากที่สุด รองลงมา การประสมสัทอักษรภาษาจีนกลาง ผลคะแนนเฉลี่ย 3.83 ต้องการมาน้อยที่สุด มีผลคะแนนเฉลี่ยที่เท่ากัน 3 ด้าน ได้แก่ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ผลคะแนนเฉลี่ย 3.00 ต้องการปานกลาง

ด้านการฟังภาษาจีนกลาง โดยรวมมีระดับความต้องการมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมาก คือ ต้องการแอฟลิเคชั่นช่วยฟังและแปลภาษาจีนด้านคำศัพท์และประโยคการซื้อขายทุเรียน ผลคะแนนเฉลี่ย 5.00 ต้องการมากที่สุด รองลงมา เทคนิคการจับใจความสำคัญในประโยคการซื้อขายทุเรียน ผลคะแนนเฉลี่ย 4.33 ต้องการมากที่สุด และน้อยที่สุด สามารถฟังและจับใจความสำคัญของประโยคได้ ผลคะแนนเฉลี่ย 4.00 ต้องการมาก

ด้านการพูดภาษาจีนกลาง โดยรวมมีระดับความต้องการมาก โดยเรียงลำดับจากมาก คือ สามารถพูดสื่อสาร เกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคภาษาจีนด้านการซื้อขายทุเรียนได้กับลูกค้าชาวจีนได้ ผลคะแนนเฉลี่ย 4.67 ต้องการมากที่สุด รองลงมา สามารถพูดสื่อสาร เกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคภาษาจีนด้านการเกษตรการผลิตทุเรียนได้ ผลคะแนนเฉลี่ย 4.50 ต้องการมากที่สุด น้อยที่สุด สามารถพูดสื่อสาร เกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคภาษาจีนแบบง่ายได้ถูกต้องตามอักขระวิธี ผลคะแนนเฉลี่ย 3.33 ต้องการมาก

ด้านการอ่านภาษาจีนกลาง โดยรวมมีระดับความต้องการมาก โดยเรียงลำดับจากมาก คือ ต้องการคำอ่านภาษาไทย ผลคะแนนเฉลี่ย 5.00 ต้องการมากที่สุด รองลงมา สามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคภาษาจีนที่เป็นพินอินและแปลความหมายได้ ผลคะแนนเฉลี่ย 4.00 ต้องการมาก น้อยที่สุด สามารถจดจำอักขระจีนด้านการซื้อขายทุเรียนพร้อมอ่านและแปลความหมายได้ ผลคะแนนเฉลี่ย 2.83 ต้องการปานกลาง

ด้านการเขียนภาษาจีนกลาง โดยรวมมีระดับความต้องการปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมาก คือ สามารถเขียนสื่อสารกับลูกค้าชาวจีนได้ด้วยข้อความที่กระชับ ชัดเจน ตรงประเด็นและเข้าใจได้ง่าย ผลคะแนนเฉลี่ย 3.83 ต้องการมาก รองลงมา รู้ระบบการเขียนพินอิน ผลคะแนนเฉลี่ย 3.17 ต้องการปานกลาง น้อยที่สุด ระบบการเขียนอักขระจีน ผลคะแนนเฉลี่ย 2.00 ต้องการน้อย

2.การสร้างคู่มือภาษาจีนสำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียน ภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ สรุปได้ ดังนี้

ผลการศึกษา พบว่าผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟจังหวัดศรีสะเกษ มีความต้องการคู่มือภาษาจีนในการสื่อสารเพื่อการขายทุเรียนให้แก่ลูกค้าชาวจีน ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.33 สรุปภาพรวมความต้องการด้านทักษะภาษาจีนกลางของกลุ่มเป้าหมาย มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 โดยพบว่า ทักษะภาษาจีนกลางที่กลุ่มเป้าหมายต้องการมากที่สุด เรียงอันดับความต้องการจากมากไปหาน้อยที่สุด คือ 1) ด้านการฟังภาษาจีนกลาง มีระดับความต้องการมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 2)ด้าน การพูดภาษาจีนกลาง มีระดับความต้องการมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 3) ด้านการอ่านภาษาจีนกลางมีระดับความต้องการมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 4)ด้านความรู้ภาษาจีนกลาง มีระดับความต้องการมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และ5)ด้านการเขียนภาษาจีนกลาง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ3.00 ตามลำดับ ผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ มีความต้องการคู่มือภาษาจีนแบบง่ายที่เน้นทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน เป็นความรู้พื้นฐานแบบง่าย เน้นประโยคการขายเบื้องต้นและมีคำอ่านภาษาไทย

อภิปรายผล

1.ผลการศึกษาข้อมูลการใช้ภาษาจีน ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวจีนของผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาความต้องการใช้คู่มือภาษาจีน สำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟจังหวัดศรีสะเกษ มีความต้องการคู่มือภาษาจีน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.33 สอดคล้องกับกรณีวิจัยของศักดิ์ดา ธรานิศร (2547) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ภาษาจีนของผู้ประกอบการในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดเชียงราย พบว่า อยู่ในระดับความต้องการมาก ทักษะที่ผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟต้องการมากที่สุดคือทักษะด้านการฟังภาษาจีนกลาง รองลงมาคือทักษะด้านการพูดภาษาจีนกลาง และด้านที่มีความต้องการน้อยที่สุดคือด้านความรู้ภาษาจีนกลาง สอดคล้องกับวิธีการสอนภาษาต่างประเทศของพัชรี ไชยสิทธิ์ (2546) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คือ แบบที่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษาและแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยกล่าวถึงแนวการสอนที่เน้นในเรื่องการสื่อความหมาย เป็นการสอนที่เน้นหน้าที่ของภาษาโดยเอาภาษามาแยกแยะว่า ทำหน้าที่อะไรบ้าง แล้วจึงสอนการใช้ภาษาแบบนั้น ๆ แก่ผู้เรียน นอกจากนี้การเรียนการสอนภาษาควรจัดตามจุดประสงค์หรือเป้าหมายของผู้เรียนในการเรียนภาษานั้น เมื่อรู้จุดประสงค์แล้วก็จะทำให้สามารถ มองสถานการณ์ที่ผู้เรียนใช้ภาษาในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม สรุปได้ว่าสามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จัดทำเป็นคู่มือภาษาจีนหรือแอปพลิเคชันส่งเสริมการขายทุเรียนภูเขาไฟให้กับลูกค้าชาวจีน เพื่อเป็นการขยายตลาดการท่องเที่ยวในชุมชนให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นซึ่งแตกต่างจากวันเฉลิม พ่วงธรรมรงค์ (2561) ได้วิจัยเรื่องความต้องการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวของพนักงานแผนกบริการส่วนหน้า ของโรงแรม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัย พบว่าความต้องการในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับความต้องการมาก เรียงความต้องการ 3 ลำดับแรกได้แก่ ด้านการพูด ด้านการฟัง และด้านการเขียน

2.การสร้างคู่มือภาษาจีนสำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการขายทุเรียน ภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาความต้องการใช้คู่มือภาษาจีน สำหรับผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ มาจัดทำคู่มือการขายทุเรียน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1)ชื่อเรียกทุเรียนพันธุ์ต่างๆ 2)รสชาติและระดับความสุก 3)จำนวนตัวเลข 4)ลักษณะนามและหน่วยการชั่งและ5)ประโยคการขายสำหรับผู้ขายทุเรียน ทุกด้านจะมีคำศัพท์ภาษาไทย ภาษาจีน พินอิน(ระบบถอดเสียงภาษาจีน ด้วยตัวอักษรละติน)และคำอ่านภาษาจีนเป็นภาษาไทย มีภาพประกอบและมีเนื้อหาที่ง่ายต่อการใช้งาน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและผู้ประกอบการสวนทุเรียนสามารถนำไปศึกษา และใช้งานได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ควรมีการจัดอบรมการขายทุเรียน โดยใช้คู่มือภาษาจีนสำหรับการขายทุเรียนภูเขาไฟ ให้กับลูกค้าชาวจีน แก่ผู้ประกอบการสวนทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้เกิดทักษะ ความชำนาญ

1.2 ควรนำผลการศึกษาส่งกลับไปยังชุมชนที่ศึกษาเพื่อเผยแพร่

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดทำคู่มือภาษาจีนในด้านอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การท่องเที่ยวหรือการ ประกอบกิจการด้านอื่น ๆ

2.2 ควรสร้างคู่มือในรูปแบบแอปพลิเคชัน เพื่อให้เกิดความทันสมัย

เอกสารอ้างอิง

- กานดา เสือจำศีล. (2555). พฤติกรรมการเข้าใช้บริการร้านกาแฟสดेमชอนของผู้บริโภคในจังหวัดปทุมธานี. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ค้นหาได้จาก [hppt://:repository.rmutt.ac.th](http://repository.rmutt.ac.th). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฑาทิพย์ ทิพย์เหรียญ.(2559).พฤติกรรมการซื้อของฝากของนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบอิสระในเขต กรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธวัชชัย นิมกัธรัตน์, พฤกษ์ คงสวัสดิ์, สมพงษ์ สุขเขตต์, นิตยา คงสวัสดิ์, ปราณี เถาว์โท, ประจันต์ พวงพลอย และ คำมี ศรประสิทธิ์. การผลิตทุเรียนคุณภาพยุคใหม่เพื่อลด ต้นทุนการผลิตและแก้ปัญหาการผลิต อย่างยั่งยืน. (ม.ป.ป.)
- พัชรี ไชยสิทธิ์. (2546 : 31-78). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. งานนิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมพ์ระวี โรจน์รุ่งสัจย์. (2559). การสร้างคู่มือศึกษาด้วยตนเองฉบับภาษาอังกฤษเพื่อแหล่งท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี จังหวัดเพชรบุรี.
- วันเฉลิม พ่วงธรรมรงค์ (2561) ความต้องการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวของพนักงานแผนก บริการส่วนหน้า ของโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี.วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. ปีที่ 5(1) : มกราคม – มิถุนายน 2559.
- วิชัย วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549 : 51-53). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา.วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนวิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเชิงธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ศักดิ์ดา ธรานิศร. (2547). ความต้องการใช้ภาษาจีนของผู้ประกอบการในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดน จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ. (ม.ป.ป.). โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเกษตร จังหวัดศรีสะเกษ. เส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ศรีสะเกษ สืบค้นวันที่ 18 ธันวาคม 2562 : ที่มา [www. https://sisaket.cad.go.th](http://www.cad.go.th) > ewt_dl
- สิริกร เลิศลักษณ์ธารและคณะ.(2559 : 4). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพสำหรับชาวต่างชาติที่มา ท่องเที่ยวในประเทศไทย.วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกายัพ. ปีที่ 26(1) : มกราคม – มิถุนายน 2559.

แบบเสนอขอส่งบทความเพื่อการตีพิมพ์

การเตรียมต้นฉบับ

ต้นฉบับต้องมีเนื้อเรื่องสมบูรณ์ในฉบับ เขียนต้นฉบับเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ พิมพ์ต้นฉบับด้วยกระดาษขนาด A4 ภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้เป็นตัวอักษร TH SarabunPSK ตัวอักษรขนาด 16 ตั้งค่าน้ำกระดาษด้านบน (TOP) 2.5 เซนติเมตร ขอบล่าง (bottom) 2.5 เซนติเมตร ขอบซ้าย (left) 3 เซนติเมตร ขอบขวา (right) 2.5 เซนติเมตร และควรมีความยาวไม่เกิน 10 หน้า (ใส่เลขหน้าทุกหน้า)

คำแนะนำในการเขียนบทความวิจัย

1. ชื่อเรื่อง/บทความ (title) มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ขนาด 18 ตัวหนา
2. ชื่อ/ที่อยู่ผู้เขียน (author name & affiliation) มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยระบุชื่อผู้เขียนพร้อมด้วยสถานที่ทำงาน/หน่วยงาน และ e-mail ของแต่ละคนที่มีส่วนในงานวิจัยนั้น เรียงตามลำดับความสำคัญ
3. บทคัดย่อ (abstract) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เขียนสรุปสาระสำคัญของเรื่อง ใช้ภาษาให้รัดกุมเป็นประโยคสมบูรณ์ และควรกล่าวถึงวัตถุประสงค์ ข้อค้นพบและสรุปผลที่ได้จากงานวิจัยนั้นๆ โดยให้เขียนเป็นความเรียง ไม่ควรมีคำย่อ ควรจะมีย่อหน้าเดียว โดยเขียนเป็นความเรียง ความยาวไม่เกิน 300 คำ
4. คำสำคัญ (keywords) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 5 คำ
5. บทนำ (introduction) เป็นส่วนของความสำคัญที่นำไปสู่การวิจัย สรุปความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา การตรวจเอกสาร พร้อมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และไม่ควรรีไต่ตารางหรือรูปภาพ
6. วิธีดำเนินการวิจัย (materials and methods) อธิบายเครื่องมือ และวิธีดำเนินการวิจัยให้กระชับและชัดเจน ใ้บอกรายละเอียดสิ่งที่น่าสนใจ จำนวน ลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่ศึกษา ตลอดจนเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษา การสุ่มตัวอย่าง วิธีหรือมาตรฐานที่ใช้ศึกษา วิธีการเก็บข้อมูลวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้
7. ผลการวิจัย (results) บรรยายสรุปผลการวิจัยอย่างกระชับ หลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำซ้อนซึ่งมีความหมายตรงกับคำอธิบายที่มีอยู่แล้วในตารางหรือรูปภาพประกอบ แต่ได้สาระครบถ้วน อยู่ด้านบนในกรณีที่เป็นตาราง เพื่อให้ทราบว่าตารางนั้นสื่อถึงเนื้อหาเรื่องใด ส่วนภาพและแผนภูมิ ควรมีคำอธิบายอยู่ด้านล่าง การเรียงลำดับภาพ ตาราง หรือแผนภูมิ ควรเรียงลำดับเนื้อหาของงานวิจัย และต้องมีการแปลความหมายของผลที่ค้นพบหรือวิเคราะห์
8. อภิปราย (discussion) วิเคราะห์ เปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่มาก่อนหน้าอย่างมีหลักการอาจมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต และแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์
9. ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์และการใช้วิจัยในครั้งต่อไป
10. คำขอบคุณหรือกิตติกรรมประกาศ (acknowledgment) ควรจะมีเพื่อแสดงคำขอบคุณสำหรับแหล่งทุนสนับสนุน หรือผู้ช่วยเหลืองานวิจัยและเตรียมเอกสาร
11. เอกสารอ้างอิง (references) เรียงลำดับเอกสารภาษาไทยก่อนภาษาอังกฤษ และเรียงลำดับตามตัวอักษร ตามจำนวนผู้เขียน กรณีผู้เขียนคนเดียวให้เรียงตามปี
12. ส่งไฟล์เอกสาร DOC หรือ PDF มาที่ tuanakarate@hotmail.com